

[Nygaard.]

færd fra dens Side, mod hvem Arbejdsstandsningen er rettet, skønnes at have givet rimelig Grund til Arbejdsstandsningen.

De vil altsaa her se, at Rigsdagen, da den bevægede sig paa et Omraade, hvor der var Tale om at overholde kollektive Aftaler og overholde Septemberforliget, ogsaa var inde paa, at der kan være saadanne formildende Omstændigheder, at der ikke er Grund til at ikende Bod, og at Forholdet ogsaa kan være dette, at den Arbejdsgiver, mod hvem Angrebet er rettet, selv kan have optraadt paa en saadan Maade, at man var berettiget til at reagere derimod. I begge Tilfælde bortfalder Bod.

Men hvis man bliver indklaget efter denne Lov, og Retten kommer til det Resultat, at her er sket en uberettiget Blokade, en uberettiget Boykotning, saa er Retten pisket til foruden Erstatning ogsaa at idømme Bod — det med Fængsel tror jeg ikke rigtig paa i vore Tider. Men jeg tror paa den anden Side, at Domstolene vil staa lige saa usikre, som de har staaet før, og eet ved jeg, at vi Organisationsfolk staa lige saa usikre, som vi stod, før denne Lov kom.

Det maatte, saaledes som den Højesteretsdommer, jeg citerede før, har udtalt, være Lovgivningsmagtens Sag at lave det saaledes, at det blev klarere og tydeligere, end det havde været. Det skete ikke. For at faa Erstatninger behøver man jo ikke at have nogen ny Lov, der har jo Domstolene været følgagtige i saa høj Grad, som tænkes kan. Man maa derfor opfatte en Lov som denne som et Angreb mod Organisationerne, og hvorfor staa den ærede Ordfører for Flertallet ikke op og siger lige ud af Posen, hvad der her er paa Færde?

Sagen er den, at det er Landarbejdernes Organisation, man vil til Livs. Man ønsker ikke, at Landarbejderne skal være organiserede, og naar man saa anvender den Fortolkning af Loven, som den højtærede Justitsminister anvendte forleden: En Flerhed mod den enkelte, ja, saa er man inde paa, at saa snart Arbejderne har organiseret sig og stiller Krav, som de ikke kan faa opfyldt, og saa gaar deres Vej og søger at holde andre Arbejdere fra at gaa hen, hvor der er Konflikt, skal de ind under denne Lov. Der ligger jo Hunden begravet. Det er saamænd ikke noget som helst andet, man vil til Livs her, og selv om der er andet,

man vil til Livs, bliver det vanskeligt for dem, for de kollektive Overenskomster, der falder ind under Loven om den faste Voldgiftsret, holdes jo udenfor, saa det bliver altsaa overfor de organiserede, som f. Eks. Landarbejderne, at man søger at faa Forhandling med den enkelte Arbejdsgiver.

Men at lave en saa daarlig Lov som denne blot for at komme Landarbejderne til Livs synes jeg ikke kan være Landbostanden værdigt. Landbostandens Repræsentanter her paa Ting er jo ikke Landarbejderne, det er jo Arbejdsgiverne ude fra Landet, der sidder her. Jeg synes ikke, de ret vel kan være bekendt at benytte deres politiske Magtstilling i Øjeblikket til at gennemføre en Lov af denne Art, en Lov, der Gang paa Gang er betegnet som — og den kan ikke betegnes som andet — en Klasselov.

Jeg er i nogen Grad forbavset over det konservative Partis Stilling. Det forbavser mig ikke, at Agrarfløjen indenfor det konservative Folkeparti gaar med til Lovforslaget; men at deciderede Arbejdsgivere gaar med i denne Historie, efter at Arbejdsgiverforeningen har givet Lovforslaget den Salut, som den har, det forbløffer mig i høj Grad, og det skal interessere mig at høre, om det ærede Medlem Hr. Pitzner ved Afstemningen vil stemme for et Forslag, som han selv, efter hvad man kan læse sig til i Betænkningen fra i Fjor, er gaaet imod. Det skal ogsaa interessere mig at høre, om det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, der er Medlem vel nok af den skrappeste Fagforening, der overhovedet eksisterer i Danmark, kan være med til at støtte en saadan organisationsfjendtlig Lov. Saadan kunde man maaske nævne flere, om hvem man ikke forstaa, at de kan gaa med paa denne Linie.

Lige en Bemærkning til Partiet Holstein — jeg ved for Resten ikke, om det hedder saaledes, men det ærede Medlem Hr. Holstein har jo da en Gruppetælle. Jeg hørte med stor Interesse paa det ærede Medlem Hr. Holsteins Tale forleden, og jeg saa ham saadan i Aanden som en Slags Fører for sit Parti ride over mod Frisindet. Men da han kom til Aaen, der skilte Reaktionen fra Frisindet, og kigede sig tilbage, saa red den Herre alene, hans Væbner var blevet henne ved Reaktionen Kro for at være med til at falde over Underklassen. Naa, det kan maaske undskyldes, Vælgerne øvre i Aarhus Amt skal vel have lidt af hvert; men det bliver jo